

Είναι κάμποσο παυμένοι μίς' στού κόσμου τόν κλαυθμώνα,
 πού μονάχα μιάν ημέρα τήν μετρούνε σάν αιώνα,
 είναι και διορισμένοι στού καχηί-ντουμιά τή σφαίρα,
 πού 'μπορούνε τόν αιώνα νά τόν έχουσι σάν μιά 'μέρα.

Νά σάς τόν 'πούμε, ... πείστε τον...
 χαρά 'στ' άρχοντικό μας,
 τόν γαϊδαρό σας δέστε τον
 κοντά 'στό Κεντρικό μας.

Σήμερα χαιρεί και γελά κι' ό Κήπος του Κλαυθμώνος,
 νέος Αιών, μωρή παιδιά, κι' άντάμα νέος χρόνος,
 κι' οι δρό σουπιαίς φορτώθηκαν για νά μάς μουντζουρώ-
 |σουν,
 κι' οι δρό βαστούνε φασκέλια για νά 'μμάς φασκελώσουν.

Αιών μεγάλε κι' είκοστή, και σύ, καινούριε χρόνο,
 μουντζουρώνε, φασκίλωνε, φθάν' ή κοιλιαίς νά τρώνε.
 Και σεις οι δρό θά φύγετε, κι' έμεις μί συγκινήσεις
 άκόμη θά παρλάρομε για τας μεταρρυθμίσεις.

'Αη-Βασιλης έρχεται... χαχάτε σεις τά πλήθη,
 κι' ό Δήμαρχος, καλώς ποιάν, ισχύάτως συνεβλήθη
 νά γίνουσι ούρητήρια κι' άπόπατοι καμπόσοι,
 κι' έτσι τó μέγα ζήτημα τής βρώμας νά τελειώση.

'Αη-Βασιλης έρχεται, κι' ή πύλα μίς 'στη μέση,
 νέος Αιών, νέα χρονιά, κι' ό Κόντες δέν θά πέση.
 Φαρμάκια λημονήσετε και χρόνους ίπαράτους,
 κι' εκπράστετε 'στον Δήμαρχον θερμά συγχαρητήρια,
 γιατί θαρρώ πως έξ' αύτης τής δράσεως του κράτους
 θά μείνουσι μόνον κέρδος μας και πύλας' άφοδευτήρια.

'Αη-Βασιλης έρχεται... χρόνια πολλά, και τώρα
 έλατε με τά τέσσερα νά πάρτε τά δώρα.

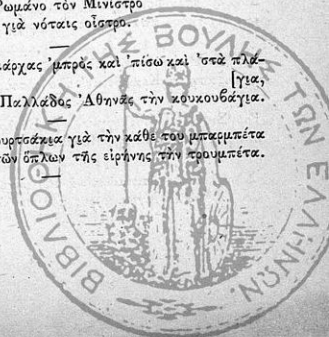
Μποναμάδες μας κι' εύχαις, όπου πέφτουσι σάν βροχαίς.

Είς τόν Κόντη μία μήτη, πού νά στέκεται 'ψηλά,
 νά τήν βλέπουσι έλλαις μύταις και νά πέφτουσι χαμηλά.

'Στόν Ρωμάνο τόν Μινίστρο
 δυνάτο για νότιας οίστρο.

'Στόν Βουδούρη Ταξιάρχας μπρός και πίσω και 'στά πλα-
 |για,
 και 'στον Στάη τής Παλλάδας 'Αθηνάς τήν κουκουβάγια.

'Στόν Καραπαυλο βουρσάκια για τήν κάθε του μπακαμπέτα
 και 'στον Τσαμαζού των όπλων τής ειρήνης τήν τρομπέτα.

'Στὸν Σιμόπουλο μαντζουίνι, καὶ στακουρὸς' στὸν Καρατσόλη,
τὸν χρυσοῦ γραμματικῷ του, ποῦ σὶ τοῦτον τρέχουν ὄλοι.

Δρὸ πυρσὺς 'στὸν Κορδοινίδι, τῆς φωτιᾶς τὸ παλληκάρι,
ν' ἀνταποκριθῆ μ' ἐκείνου, ὅπου κἀθόνται 'στὸν 'Αρη.

'Στὸν γεννητὸν Λεωνίδα
Σπαρτιατικῶν ἀσπίδα,
νὰ τὴν δειγνῆ καὶ νὰ λήρ' στοῦς 'δικούς του Βουλευτᾶς
τὸ κἄν πᾶς κἄν ἰπὶ πᾶς.

Λίγο λάδι τῆς κουρσῶνος 'στὸν ἰσχνὸ τὸν Καραπάνο
καὶ 'ψηλότερος νὰ γινῆ νὰ πατήσῃ κάθε νᾶνο.

'Στὸν Ζαχάρη, ποῦ τὸν λέγουν 'Αρποκράτην τῆς αἰγῆς,
πάντοτ' εὐσημα νὰ πέρη σῶρρονος διαγογιᾶ.

Μετ' ἠροῦμπλικα 'στὸν Ράλλη, θάρρος, σθένος, καὶ λοιπᾶ,
καὶ κουράγιον 'στὸν Μπουσιδῆ τὴν κουδοῦνὰ νὰ κτυπᾶ.

Εἰς τὸν Νίκο τὸν Λεβιδῆ
μὴ γλώσσα σὺν ψαλλίδι
νὰ τοῦς πιάνην ῥιπιτιδί.

'Στὸν Φωκίωνα τὸν Νίγηρ, ποῦχει γῶσι καὶ 'ἐξυπνάδα,
καρμελίαις τῆς ἀλτέας γιὰ τὴν τῶση τοῦ βραχνάδα.

Εἰς τὸν Ζάππα νὰ γυρίσῃ σὺν καὶ πρῶτα 'στὸ Δοβλίτι,
καὶ 'Υπουργεῖο 'στὸν Κερτάλη νὰ μᾶς κἄνη καὶ ρουσερίτι.

'Στὸν Σταυρόπουλο ν' ἀνάβῃ μῆσα 'στὴ Βουλῆ γαγκρίνι,
ποῦ νὰ τρέχουν πυρσοβίστασις καὶ μὴ τρούμπαις νὰ μὴ σβύνῃ.

Χίλιαις τρεῖς ἐπιρωτῆσεις τοῦ κυρίου Μπακοπούλου
ἕως ὅτου ν' ἀποκτῆρῇ καὶ τὸν τίτλον τοῦ Συμβούλου.

'Στὸν Παζῶν τὸν Βαλλικινίτη, ποῦ 'μιλεῖ πολὺ σωστᾶ,
τοῦ πικροῦ τοῦ Κορδοινίδι νᾶνῃ πάντα τὰ πιστᾶ.

'Στὸν σφιγγῶντα τὸν Δραγούμη, ποῦ τὸν λένε Στεφανῆ,
ὅσο πέρη ρητωρεῖα, πρὸ παντός ὑπομονῆ.

'Στὸν Σκουζεῖ καρμελίτσαις πρὸς τοὺς φίλους νὰ μοιράξῃ
νὰ τῆς τρῶν γιὰ πασοκτίμπο σὺν τοὺς τρῶν τὸ μαράξι.

'Στὸν Ἀντώνη Μομεράτο μὴ σκούφα γιὰ τὸ σπῆτι,
καὶ ψαλλίδια γιὰ τὰ νύχη τοῦ κυρίου Φλογιᾶτη.

Δύναμι 'στὸν Τσαμαγκιῆδι καὶ βριστάξο δυνατῷ
σὺν δὲν ἔχουν ἀπικρία νὰ τὸν τρέχῃ σκατῷ.

Εἰς τὸν Ρίπουλη τὸν φίλο, πρῶτον μῆσα 'στοῦς γρακιᾶδες,
νὰ δοξᾶσῃ τὸ Κρανιδί καὶ 'ὄλους τοὺς κλαμακράδες.

Τοῦ Σιγριῶ Προβιλεγγίω τῆς Βουλᾶς νὰ φασκελώσῃ
καὶ ἀγκαλιᾶζωντας τῆς Μούσας τὸν Φωκᾶ του νὰ τιμωρῶσῃ.

'Στὸν λεβιδῆ Τιριμῶκο νὰ τοῦ φύγουν τὰ σιαλιετῆ
καὶ νὰ βγάλῃ δίχως κῦρος πολυβρύλλικτα γορζέτια.

Εὔγε 'στὸν Κυριαζῆ, ποῦ τοὺς ἔστρωσε πεσοῖτα,
καὶ τοὺς τόπη νᾶτα σκίτα.

Εἰς τὸν Βούρτο μᾶνι μᾶνι νᾶμπῃ μῆσα 'στὸ βατόρι
νᾶλθῃ γιὰ τὴν ἀπικρία μῆσ' ἀπὸ τὸ Ξεροχόφι.

'Στὸν Μπασιᾶ καὶ Καλαμακῆ καὶ μὴ χάνουν τὸν καιρὸν
καὶ νὰ σπύσουν μὴ τὸ πρῶτον γιὰ νὰ δώσουν τὸ παρῶν.

'Στὸν σορὸ τὸν Εὐταξία συναξάρι καὶ 'ὀκτωῖα,
καὶ 'ἂν ὁ Στάης ὑπουργεῖρ, μὴ ὁ ἀλλᾶξῃ πᾶλ' ἢ τύχη.

Εἰς τὸν Ζίγγιλη μὴ κοῦλα καὶ νὰ μὴ ἀνησυχῆ,
καὶ 'στὸν Κώστα τὸν Πλατούστα τοῦ ναοῦ τοῦ τῆν εὐχῆ.

'Στὸν Ἀλέξο Κασοβετῆ δύο διδύμη παιδιᾶ
καὶ 'ὅσοι πιάνονται μαζὶ του νὰ μὴ βγάξουν ταιμοιδιᾶ.

Εἰς τὸν Κώστα τὸν Τοπάλη νὰ κουρῆτα καὶ 'Ἐλεῖο,
νᾶναι πάντα σεβταλῆς,
καὶ 'ἂν ὡς Πρώτῳρος Βουλῆς
δικαστρεις ἴπῃρι ψήρους, οὐκ ἔν τῷ πολλῷ τὸ εὐ.

'Στὸν Γκορζῶτη τῆς Χαλκιδῶς μὴ χρυσῆ φουστανιλάρα
καὶ μῆ ρῖσα νὰ τοῦ λένε «τίξα τοῦρα τῆ ρισάρα.»

Δρὸ ραβδιᾶ 'στὸν Ἀλιζάκη σ' ὄλους νὰ τραβᾶ σπαλιῶρα,
ὅμως τόπος δὲν μοῦ μένει γιὰ νὰ δώσω καὶ ἄλλα δῶρα.

Ἡ Δόξα πρὸ τοῦ τάφου τοῦ Γύζη τοῦ ζωγράφου.

Ἡ Δόξα ποῦ ζωγράφησι σὶ χρόνια ντροπισαμίνα
ζωντανῆσι σὺν κῦτταξε τὰ μάτια τοῦ σθουμίνα,
καὶ τὰ μαλλιά τῆς λύνωντας 'πίσω καὶ 'ἔμπρὸς τὰ ρίχει,
καὶ μὴ πικρὸ χαμόγελο τὸν τάφο τοῦ μᾶς δειγνῆσι.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τῆς ὑπὲρ τὸν Ἐργατίδων λαμπροτάτης ἀγορᾶς
μνημονοῦμεν 'στὸ φύλλον τοῦ «Ρωμῆου» μετὰ χαρᾶς.
Κρίμα κρίμα ποῦ δὲν 'πῆγε νὰ τὴν δῆ καὶ ὁ Φασουλῆς,
φραιότης τὴν ἐκόσμη, χάρις, τάξις ἐντελής,
καὶ 'ἡ κυρία τοῦ Ζλατάνου μῆσα πάντων καὶ πασῶν
εἰς φιλανθρωπίας πλοῦτον διεκρίθη περισῶν.

Τὸ Λούδρο τὸ περίφημο, τὸ κομοζακουστῷ,
πρὸς ὄλους σας θερμῶτα τὸ ξανασινιστῷ.
Αὐτὸς ὁ Κανελλόπουλος μὴ τοῦτα ποῦ μᾶς κἄνει
ἀρετικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ 'ἔρετος θὰ πρελλῶνῃ.
'Ἐπῆγε καὶ 'στὴν 'Βαθισί, καὶ μῆσ' ἂπ' τὸ Παρίσι
ὄλου τοῦ κόσμου τοῦς συμμοδὸς μᾶς ἔχει κουβαλήσει,
ποῦ δωδεκάδιπλος «Ρωμῆος» θάρρο πῶς δὲν ἀρεῖ
νὰ γράφῃ πόσα πράγματα λαμποκοποῦν ἔκει.
Τὶ δῶρα τῆς Πρωτογενεῖας κατωτέρω καὶ ἄνωτερα,
δὲν 'βρίσκονται καλλίτερα, δὲν 'βρίσκονται 'φθηνότερα.